

[Ole Bjørn Kraft.]

de stærkeste våben, og de svageste stater skal give afkald på våben, der ville gøre deres forsvar virkelig effektivt. Tanken er i sig selv ganske urimelig.

Der har været megen diskussion om denne sag her i landet, ofte, synes jeg, på et ganske urigtigt grundlag og på basis af en oppisket agitation, der synes at se ganske bort fra den tekniske udvikling, som atomudrustningen har gennemløbet og som gør anvendelse af atomladninger til en slags forstærket artilleri. Hvis vi havde dette våben, tror jeg, vi ville yde et bidrag til bevarelsen af freden, fordi et angreb på vort område da ville være en langt mere betænkelig sag.

Under forudsætning af den modernisering og mekanisering, der nu skal finde sted, og hvorved hæren opnår den fornødne bevægelighed, vil vi kunne modtage atomladninger under den ordning, der gennemføres. Det kræver ikke nogen ændring af den foreslåede ordning og heller ikke nogen ændring i loven. Det er alene en politisk beslutning, der drejer sig om. Det blev derfor muligt for os, skønt uenige med regeringen i dette spørgsmål, at blive enige med den om forsvarrets nyordning, men venstre og vi har forbeholdt os at kunne rejse sagen igen, hvis en mulighed for dens gennemførelse foreligger.

Det har været hævdet, at modtagelse af atomammuniton ville betyde, at vi skulle acceptere fredstidsstationering af fremmede tropper her i landet. Jeg har endogså hørt, at modstandere af at modtage atomammuniton har rost sig af at have hindret stationering af fremmede tropper i Danmark. Karakteren af denne sag hindrer, at jeg går dybere ind på spørgsmålet, men vi har haft lejlighed til at undersøge det i udvalget, og jeg tror, at enhver må erkende, at udtrykket „stationering af fremmede tropper“ hverken størrelsesmæssigt eller karaktermæssigt kan bruges om den kontrol, som, hvis vi fik atomladninger, skal finde sted af dem, der fremstiller ammunitionen.

Der er mange enkeltheder i ordningen, som yderligere kunne kommenteres, f. eks. dette at den er forandret fra at være en udpræget bemyndigelseslov, så at rammerne nu ligger fast, således som venstres fungerende ordfører udtalte. Vi har alle været enige om, at en rationalisering, der vil

medføre en større bevægelighed, større enkelhed i administrationen og decentralisation, vil være til gavn. Der er næppe tvivl om, at nogle beløb herved kan spares og er forudset at skulle indgå i ordningen; vi vil gerne anbefale denne rationalisering. Vi finder den, således som den socialdemokratiske ordfører allerede har udtalt, absolut nødvendig, men de midler, der er fremkommet, er allerede tænkt at indgå i den ordning, vi nu samles om, og kan efter vor opfattelse ikke anvendes til nye opgaver. Jeg ser i aviserne, at den radikale ordfører, det ærede medlem hr. Lannung, har ønsket en forhøjelse af soldaterlønningerne. Vi ser med sympati på denne tanke, men ikke med sympati på den måde, på hvilken den nu bliver rejst. Det havde været naturligt, om repræsentanten for et regeringsparti havde drøftet spørgsmålet med forsvarsministeren og formået ham til i udvalget at stille forslag derom eller, hvis man så gerne ville understrege sin særlige venlighed over for soldaterne, dog selv havde stillet et konkret forslag i udvalget. Men det skulle altså vente, til vi var færdige. Den lille glæde misunder vi ikke forslagsstilleren. Jeg vil gerne tilføje, at hvis regeringen har et forslag at fremsætte og stiller midler ud over den ordning, vi er enige om, til rådighed, deltager vi gerne i en drøftelse heraf.

I det hele taget vil vi gerne drøfte disse spørgsmål, som ikke har været rejst hidtil, og som måske senere kunne komme til løsning. Vi havde forstået, at det ikke var muligt at gennemføre yderligere ting end dem, vi var enige om, men dette kunne tyde på, at der her er sket en ændring. Når vi ikke har søgt gennemført hjemmevernsordningen, er det, fordi vi havde den opfattelse, at der kunne ikke lægges yderligere midler til. Hjemmevernet omfattes altså ikke af den foreslåede ordning, men vi går ud fra, at der i næste samling vil blive fremsat et lovforslag om en styrkelse af hjemmevernet. Vi havde gerne set det gennemført nu efter de linjer, hjemmevernets ledelse har angivet, men vi er under de foreliggende omstændigheder gået med til en udsættelse i forventning om, at det vil betyde forbedrede muligheder for hjemmevernets nyordning.

Til slut vil jeg gerne sige: det forslag,